

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. ...

Data:

Prin contestația înregistrată la Consiliu sub nr. formulată de ..., cu sediul în ..., înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. ..., împotriva adresei de comunicare a rezultatului procedurii nr. ..., emisă de către ..., cu sediul în în calitate de autoritate contractantă, în cadrul *achiziției directe*, având ca obiects-a solicitat anularea comunicării privind rezultatul procedurii, a proceselor-verbale și a tuturor actelor subsecvente, reevaluarea ofertei clasate pe locul 1.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR, asupra cauzei de față, constată următoarele:

Consiliul a fost sesizat prin contestația de față, prin care ... critică rezultatul procedurii invocând legăturile de rudenie între doi ofertanți, participanți la procedură.

Prin adresele nr. ...Consiliul a pus în discuția părților excepția lipsei de competență materială a Consiliului în soluționarea contestației, întrucât aceasta nu vizează o procedură de atribuire, ci o achiziție directă, și, totodată, a solicitat punct de vedere față de declinarea cauzei către Tribunalul

Până la data prezentei, niciuna dintre părți nu a răspuns solicitării Consiliului.

Din examinarea materialului probator administrat, aflat la dosarul cauzei, Consiliul reține următoarele:

..., în calitate de achizitoare, a organizat o *achiziție directă* având ca obiect

Valoarea estimată a achiziției este de Ron, fără TVA.

Nemulțumit de rezultatul procedurii, ... a formulat contestația de față, solicitând anularea acestuia.

Având în vedere prevederile art. 26 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, Consiliul urmează să se pronunțe, cu prioritate, asupra excepției invocată din oficiu, privind lipsa competenței sale materiale de a soluționa cauza și declinarea soluționării acesteia către instanța de judecată competentă potrivit legii.

Verificând competența de soluționare a prezentei contestații, Consiliul constată că achizițtoarea nu a organizat o procedură de atribuire potrivit dispozițiilor art. 82 din Legea nr. 99/2016, ci a recurs la achiziționarea directă.

În conformitate cu dispozițiile art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016: Consiliul este competent să soluționeze contestațiile cu privire la **procedurile de atribuire a contractelor**, prin complete specializate constituite potrivit regulamentului de organizare și funcționare aprobat potrivit art. 37 alin. (2). Potrivit alin. (2) al aceluiași articol contestațiile care nu intră în competența de soluționare a Consiliului sunt declinate de acesta, prin decizie, către instanța de judecată competentă ori, dacă este cazul, către un alt organ cu activitate jurisdicțională competent.

Procedurile de atribuire sunt arătate la art. 82 din Legea nr. 99/2016: (1) Fără a aduce atingere prevederilor de la art. 12 [alin. \(3\)](#), procedurile de atribuire reglementate de prezenta lege, aplicabile pentru atribuirea contractelor sectoriale/acordurilor-cadru sau organizarea concursurilor de soluții cu o valoare estimată egală sau mai mare decât pragurile prevăzute la art. 12 [alin. \(4\)](#), sunt următoarele:

- a) licitația deschisă;
- b) licitația restrânsă;
- c) negocierea competitivă;
- d) dialogul competitiv;
- e) parteneriatul pentru inovare;
- f) negocierea fără publicare prealabilă;
- g) concursul de soluții;
- h) procedura de atribuire aplicabilă în cazul serviciilor sociale și al altor servicii specifice;
- i) procedura simplificată.

Coroborând prevederile legale enunțate, este cert că procedurile asupra cărora se pronunță Consiliul sunt cele reglementate de Legea nr. 99/2016.

Relevanță prezintă și dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 101/2016, din care rezultă fără echivoc că *achiziția directă* este singura procedură exceptată de la aplicarea acestei legi – a) act al autorității contractante - orice act, orice operațiune care produce sau poate produce efecte juridice, neîndeplinirea în termenul legal a unei obligații prevăzute de legislația în materie, omisiunea ori refuzul de a emite un act sau de a efectua o anumită operațiune, în legătură cu sau în cadrul unei proceduri de atribuire, **fără a include achiziția directă care intră sub incidența Legii nr. 554/2004**, prevăzute de art. 68 din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare, de art. 82 din Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale, cu modificările și completările ulterioare, sau de art. 50 din Legea nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, cu modificările și completările ulterioare], dar și prevederile art. 12 alin. (4) din Legea nr.

99/2016: Entitățile contractante au dreptul de a achiziționa direct produse sau servicii în cazul în care valoarea estimată a achiziției, fără TVA, este mai mică de 270.120 lei, respectiv lucrări, în cazul în care valoarea estimată a achiziției, fără TVA, este mai mică de 900.400 lei.

Din anunțul de publicitate, Consiliul stabilește că organizatoarea procedurii urmărește achiziționarea directă a *serviciilor de pază* iar, raportat la dispozițiile art. 12 alin. (4) din Legea nr. 99/2016, în cauză nu este aplicată niciuna dintre procedurile de atribuire prevăzute de art. 82 din același act normativ ci, din contră, una explicit exceptată.

Normele de competență materială sunt de ordine publică, astfel că organizatorul sau participantii la procedură nu pot deroga de la acestea, în sensul extinderii competenței Consiliului la soluționarea de contestații ce nu vizează procedurile de atribuire.

Competența de soluționare a contestațiilor se stabilește pe baza dreptului comun, fără a se ține seama de alegerea de către contestatoare a atacării la Consiliu a achiziției în cauză.

Văzând cele de mai sus și luând în considerare dispozițiile:

- art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, potrivit căruia Consiliul este competent să soluționeze contestațiile cu privire la procedurile de atribuire;
- art. 12 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, potrivit căruia contestațiile care nu intră în competența de soluționare a Consiliului sunt declinate de acesta, prin decizie, către instanța de judecată competentă ori, dacă este cazul, către un alt organ cu activitate jurisdicțională competent;
- art. 2 Cod de procedură civilă, care stipulează că dispozițiile codului constituie procedura de drept comun în materie civilă; ele se aplică și în alte materii, în măsura în care legile care le reglementează nu cuprind dispoziții contrare;
- art. 95 pct. (1) Cod de procedură civilă, conform căruia tribunalul judecă în primă instanță, toate cererile care nu sunt date prin lege în competența altor instanțe;
- art. 132 alin. (1) Cod de procedură civilă, potrivit căruia instanța de judecată este obligată să stabilească instanța judecătorească competentă ori, dacă este cazul, un alt organ cu activitate jurisdicțională competent,

Consiliul urmează să admită excepția lipsei competenței sale materiale de soluționare a contestației, invocată din oficiu și să trimită cauza (contestația, împreună cu dosarul constituit) spre instanța amintită și în considerarea art. 12 alin. (2) și (3) din Legea nr. 101/2016: (2) Contestațiile care nu intră în competența de soluționare a Consiliului sunt declinate de acesta, prin decizie, către instanța de judecată competentă ori, dacă este cazul, către alt organ cu activitate jurisdicțională competent, (3) Decizia de declinare a competenței Consiliului nu este supusă niciunei căi de atac, dosarul fiind trimis de îndată instanței de judecată competente ori, dacă este cazul, unui alt organ de cu activitate jurisdicțională competent.

Date fiind cele ce preced, Consiliul, în temeiul art. 12 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 și art. 132 alin. (1) Cod procedură civilă, va declina competența de soluționare a contestației formulată ..., către Tribunalul ... - *Secția contencios administrativ și fiscal*, având în vedere dispozițiile art. 10 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 ce stabilesc că **Reclamantul persoană fizică sau juridică de drept privat se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul său**. Reclamantul autoritate publică, instituție publică sau asimilată acestora se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul pârâtului.

Raportat la cele stabilite mai sus, Consiliul nu va mai proceda la cercetarea fondului cauzei.

Prezenta decizie nu este supusă niciunei căi de atac, potrivit art. 12 alin. (3) din Legea nr. 101/2016.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

În temeiul dispozițiilor art. 12 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 și art. 132 alin. (1) Cod procedură civilă, declină competența de soluționare a contestației formulate de către ..., în contradictoriu cu ..., în favoarea Tribunalului ... - ...

Dispune trimiterea de îndată a dosarului către această instanță judecătorească, potrivit art. 12 alin. (3) din Legea nr. 101/2016.

Fără cale de atac.